

از «آشپزی با مامان» چه خبر؟

روایتی از پشت‌صحنه یک رقابت خوشمزه در مصلای تهران

این روزها در یکی از سوله‌های مجموعه چهل سبزی مصلای امام خمینی (ره) یکی از خوشمزه‌ترین برنامه‌های تلویزیونی یعنی مسابقه «آشپزی با مامان» در حال ضبط است؛ برنامه‌ای که در چند فصل تولید شده و توانسته به یکی از پرمخاطب‌ترین برنامه‌های شبکه ۵ تبدیل شود. در «آشپزی با مامان» که روزهای چهارشنبه و پنجشنبه حوالی ساعت ۲۱ و ۲۰ وانه آنتن می‌شود، دو گروه شرکت‌کننده به اتفاق مادران خود برای طبخ غذای اصیل ایرانی با هم رقابت می‌کنند و در جریان این رقابت خاطرات زیبایی ثبت می‌شود. در یک صبح پاییزی راهی لوکیشن این برنامه شدید تا ببینیم در پشت صحنه این برنامه تلویزیونی چه می‌گذرد؟

پخت کباب عربی و تبوله

دکور برنامه که در سومین سوله مجموعه چهل سرا طراحی شده، شامل ۳ آشپزخانه شبیه همه آشپزخانه‌هایی است که در آنها از کابینت و یخچال و گاز و قابلمه و ظروف سرو غذا در انواع مواد اولیه برای پخت‌وپز دیده می‌شود. هر آشپزخانه در اختیار یک گروه شرکت‌کننده قرار گرفته تا به صورت جدا و مستقل از گروه دیگر آشپزی کند. شرکت‌کنندگان که دو مادر و دو دختر نوجوان هستند، با کلاه‌های آشپزی و پیشبندهای زرد و قرمز در آشپزخانه‌ها منتظر شروع برنامه هستند. کارگردان، تهیه‌کننده و سایر عوامل صحنه پشت دوربین جای گرفته‌اند. چند دقیقه تا شروع مسابقه مانده که لاله صبوری مجری برنامه وارد دکور می‌شود و با روی باز با شرکت‌کنندگان خوش و بش و احوالپرسی می‌کند. با اعلام کارگردان، ضبط شروع و شرکت‌کننده‌ها که حالا به نام گروه زرد و قرمز خوانده می‌شوند، با مواد غذایی که از قبل آماده کرده و در اختیارشان گذاشته شده، مشغول آشپزی می‌شوند. در جایگاه تماشاگران که دو طرف دکور برنامه تعبیه شده خانواده و همراهان شرکت‌کننده‌ها با دقت روال مسابقه را دنبال می‌کنند. در خلال آشپزی، کارشناس و مجری به شرکت‌کننده‌ها سر می‌زنند تا علاوه بر نظارت و داوری، در صورت لزوم توصیه و راهنمایی‌های لازم را گوشزد کنند. غذای پیشنهادی کارشناس «کباب عربی» و قرار است همراه با پیش‌غذایی به نام «تبوله» سرو شود. جو پشت صحنه آرام است و رقابت در فضایی با نشاط و دوستانه برگزار می‌شود.

شرکت‌کننده‌ها ۲۰ دقیقه برای پخت غذا فرصت دارند بعد از پایان فرصت مسابقه شرکت‌کننده‌ها تقریباً همزمان غذا را ظرف سرو کرده و روی میز می‌گذارند. داور و مجری غذاها را می‌چشند تا گروه برنده را اعلام کنند.

طبخ غذاهای فراموش شده

در خلال ضبط ۲ بخش از برنامه از «ملاحات کامیار» کارشناس آشپزی و محقق غذاهای ایرانی که خانم‌مجری را در برنامه همراهی می‌کند درباره انتخاب غذای مورد رقابت می‌پریم. او با بیان اینکه غذاها با توجه به فصل انتخاب می‌شوند، می‌گوید: «معیارمان انتخاب غذاهای اصیل ایرانی است که خواص بسیاری دارند ولی چون پیشنهاد رایج نیست، به مرور به فراموشی سپرده شده‌اند از جمله کدوپلو، آش گشنیز، اسفناج‌پلو و متجن که نوعی خورش مربوط به دوره صفویه است.» این کارشناس با بیان اینکه یکی از اهداف برنامه بالابردن تنوع غذایی سفره خانوارها با آموزش غذاهای غنی، به صرفه، اصیل و فراموش شده ایرانی است، می‌افزاید: «تلاشمان این است که با ناهای به سفرد ایرانی‌های مطرح شوند که با حداقل قیمت تهیه می‌شود از این‌رو خیلی وقت‌ها قاچ و مرغ را جایگزین گوشت قرمز می‌آید برای آشپزی در آشپزخانه استفاده می‌کنیم.» کامیار که همراه مجری، غذاهای طبخ شده را داوری می‌کند، درباره معیار قضاوت می‌گوید: «استفاده بهینه از مواد مصرفی و ظروف پخت‌وپز، پختن غذا به اندازه تعداد نفرات، رعایت اصول پخت‌وپز، بهداشت کار، طعم غذای طبخ شده و از همه مهم‌تر ارتباط محترمانه و صمیمانه با مادر از جمله فاکتورهایی هستند که در امتیاز گرفتن شرکت‌کنندگان مؤثرند.»

ساختار مسابقه بر پایه تک‌ریم مادرهاست

در مدت ضبط برنامه، علیرضا خوش‌بیان، تهیه‌کننده در حالی که بین اتاق کار و محل برگزاری مسابقه در رفت‌وآمد است، همه‌چیز را زیر نظر دارد. او درباره تفاوت این فصل از مسابقه با سری‌های قبلی می‌گوید: «در فصل چهارم برنامه سعی کردیم غذاهایی را که ساده‌تر و سریع‌تر و ارزان‌تر تهیه می‌شوند آموزش بدهیم.» او با بیان اینکه محور و روکرد مسابقه تک‌ریم مادرهاست ادامه می‌دهد: «از همان ابتدا ساختار مسابقه بر مبنای حفظ نشان و منزلت مادر بنا شده به گونه‌ای که مادرها به صورت مستقیم وارد مسابقه آشپزی نمی‌شوند و فقط نظارت و راهنمایی می‌کنند. البته در بخش آخر که با باقیمانده مواد اولیه باید یک پیش‌غذا تهیه شود، مادران می‌توانند با خلاقیت و تجربه آشپزی مستقیم به کمک فرزندان بیایند.» این تهیه‌کننده درباره گروه سنی و میزان مهارت شرکت‌کنندگان هم اینطور توضیح می‌دهد: «فرزندان دختر و پسر بالای ۱۴ سال که تا حدودی مهارت آشپزی داشته باشند، همراه مادرانشان در این مسابقه شرکت کنند. احتمالاً برای نوروز و ماه رمضان هم برنامه داریم و اگر شبکه موافق باشد ما آمادگی داریم که در ماه‌ها و سال‌های آینده فصل‌های جدید برنامه را بسازیم.»

ساخت‌خانه‌ای برای برگزاری جشنواره‌ها

محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: «خانه جشنواره» از طرح‌های در دست انجام است که قرار است در منطقه ۶ تهران راه‌اندازی شود. برای ساخت این خانه حدود یک‌سال و نیم است که به‌دنبال تملک زمین هستند و تملک آن در مراحل آخر قرار دارد. قرار است این ساختمان ۲۰ طبقه و براساس معماری اسلامی ایرانی باشد.

بیش از ۱۰۶ فیلم متقاضی شرکت در جشنواره فجر

مجید زین‌العابدین، مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی: بیش از ۱۰۶ فیلم متقاضی شرکت در جشنواره فیلم فجر هستند، همچنین ۱۷ فیلم سینمایی که بنیاد سینمایی فارابی در روند تولید آن مشارکت داشته برای حضور در چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر ثبت‌نام کرده‌اند که امیدواریم شایسته‌ترین آثار، نظر هیأت داوران را برای حضور نهایی جلب کنند.

تلخ و شیرین‌های یک رقابت

همکاری بین دو نسل مختلف در یک رقابت مهیج آشپزی قطعاً لحظات شیرینی را رقم می‌زند که هیچ‌کس بهتر از مجری برنامه نمی‌تواند آنها را روایت کند. لاله صبوری که در برنامه «آشپزی با مامان» میزبان صدها مادر و فرزند از نقاط مختلف کشور با خرده‌فرهنگ‌های متنوع بوده، شیرین‌ترین لحظاتی را با مادر میان می‌گذارد: «شیرین‌ترین لحظات برنامه وقت‌هایی است که متوجه می‌شوم مادرانی که تا حالا با بچه‌شان وقت نگذرانده‌اند، چره وقت گذراندن با فرزندشان اینجا و در این برنامه می‌خورد، در این لحظات لذت تماشای ذوق و شوقی که در چشم بچه‌هاست، وصف‌شدنی نیست. البته گاهی هم در اول برنامه در عمق چشم مادر با بچه خشم و دلخوری می‌بینم، ولی در آخر مسابقه متوجه می‌شوم به خاطر شیرینی همکاری مادر و فرزندی آن خشم از بین رفته است.» او درباره لحظات تلخ و ناخوشایندی هم که در این برنامه با آن مواجه شده می‌گوید: «گاهی بچه‌های شرکت‌کننده از بالا به مادرشان نگاه می‌کنند و در صحبت با او لحن مناسب و محترمانه‌ای ندارند اما اگر چه شکر خدایان موارد به ندرت پیش آمده اما باز هم ناراحت‌کننده است.»

حرفه: مجری، بازیگر و نویسنده بازی در آثار هنری از جمله جنگ ۷۷، کمربندها را ببندیم، دوقلوها، من نه منم، رستوران خانوادگی، این زمینی‌ها، بزرگ‌مردان کوچک و...

متولد: سال ۱۳۴۸-تهران

لاله صبوری

گفت‌وگو با لاله صبوری مجری مسابقه آشپزی با مامان

مادری کردن مثل ترابی است!

مسابقه زندگی

صبوری از ماه‌ها اجرای برنامه «آشپزی با مامان» بازخوردهای بسیاری در فضای مجازی و واقعی گرفته که برخی را با مادر میان می‌گذارد: «یکی از غم‌انگیزترین سؤالاتی که بارها در صفحه شخصی‌ام در فضای مجازی پرسیده‌اند این است که «ما که مامان نداریم، چطور شرکت کنیم؟» من هم پاسخ می‌دهم با خاله یا خواهران بیابید.» او ادامه می‌دهد: «موارد بسیاری هم بوده‌اند که با مادری در برنامه شرکت کرده‌اند و به قدری رابطه‌شان گرم و صمیمی بوده که تا وقتی خودشان نسبتشان را نگفته‌اند، ما متوجه نشدیم که مادر و فرزند نیستند.» صبوری با بیان اینکه این فقط یک مسابقه نیست؛ بلکه خودزندگی است چون مادر و عم و شادی هم شریک می‌شویم، یادم هست در یک برنامه مادری آمده بود که می‌گفت فرزندش دچار سرطان است و با همه عوامل برنامه از صمیم قلب برای سلامتی بچه‌اش دعا کردیم. یک‌بار هم مادر و دختری آمدند که ظاهراً دختر خانم خواستگار داشت و مادر از ما می‌خواست سن دخترش را کمتر اعلام کنیم ولی ما با شوخی و خنده سر به سرش گذاشتیم و می‌گفتیم «اگر داماد دخترتان را بخواهد هر قدر سن عروس را زیاد اعلام کنیم، منصرف نمی‌شود.»

علاوه بر این فعالیت‌های که شمردید، دستنی هم در اجرا دارید.

بله، همیشه در کنار کارهایم اجرا کرده‌ام؛ از سال ۸۲ تا ۸۴، ۲ سال مجری برنامه «شبهانگام» بودم، «مکت»، «آشپزی خودمونی»، «عید حسایی» و «آشپزی با مامان» هم بخشی از اجراهایم هست.

بین اجرا و بازیگری کدام را ترجیح می‌دهید؟

چندان فرق نمی‌کند. البته اجرای زنده مثل تئاتر است که نفس به نفس مخاطب کار می‌کنی و این خیلی لذتبخش است.

از نظر شما که در هر دو حیطه اجرا و بازیگری تجربه دارید، کدام سخت‌تر است؟

به‌نظرم اجرا از بازیگری سخت‌تر است چون در بازیگری به نقشی که باید ایفا کنی مدت‌ها فکر می‌کنی، متن را می‌خوانی، بسا بازیگر روبرو و هماهنگ می‌شوی، او را می‌شناسی و کسی هست که هدایت می‌کند. اما در اجرا حداقل این است که با طرف مقابل تمرین نکردی، او را نمی‌شناسی و بسیاری از موقعیت‌ها غیرقابل پیش‌بینی است.

پیش‌آمده که از اجرا یا بازی در کاری پشیمان شده باشید؟

نه معتمد آدم هر کاری می‌کند و هر تصمیمی که می‌گیرد در آن لحظه بهترین کار و تصمیم بوده، چون بیشتر از آن بلد نیوده.

با توجه به سابقه ۳۰ ساله بازیگری حضورتان در سینما هم کم‌رنگ بوده، پیشنهاد کاری نداشتید یا...؟

اوایل کارم پیشنهادهای سینمایی هم داشتم. اولش اشتباه خودم بود، چون فکر می‌کردم باید نقش ویژه‌ای به من بدهند و قبول نکردم. بعدش هم پیشنهادها کمتر شد و آخرش هم نقش خاصی که در ذهنم بود، وجود نداشت. اصولاً هم در انتخاب نقش‌ها سختگیرم.

بپردازیم به تازه‌ترین اجرایتان یعنی مسابقه «آشپزی با مامان»؛ چطور به این مجموعه پیوستید؟

پیشنهاد اجرای این برنامه را به ۲ دلیل قبول کردم. یکی اینکه بر محور مامان بودن و آشپزی است و دیگری حرفه‌ای، کاربلد و با اخلاق بودن تیم

گفت‌وگو روزنامه‌نگار

برسا نوری

از هنرمندان با سابقه تلویزیون کشورمان است که در دهه ۷۰ وارد حرفه بازیگری شد. لاله صبوری، پس از بازی در جنگ ۷۷مهران ژانر طنز ثبت کرد. گرچه این هنرمند در سال‌های اخیر نقش‌های چندان پررنگی نداشته و کمتر در قاب تلویزیون ظاهر شده، اما در عرصه‌های دیگر هنر از جمله نویسندگی، کارگردانی و اجرا کارنامه پربسامانی دارد. به بهانه اجرای مسابقه «آشپزی با مامان» که این شب‌ها از شبکه پنج سیما پخش می‌شود، در لوکیشن مسابقه با او درباره این برنامه و سایر فعالیت‌های هنری و زندگی خانوادگی اش هم صحبت شدیم.

کرده بودم؛ شاید بتوان گفت از ۱۲-۱۰ سالگی یک کتابخوان حرفه‌ای بودم. همین موضوع باعث شد اطلاعات عمومی و هنری مناسبتی داشته باشم و رتبه خوبی در کنکور بیاورم.

چرا در سال‌های اخیر اینقدر کم‌کار شده‌اید؟

کم‌کار نشده‌ام؛ کار تصویری کمتر قبول می‌کنم. چون با حدود ۳۰ سال سابقه کار حاضر نیستم با گروه و عوامل غیر حرفه‌ای یا کاربلد و ضعیف کار کنم. در عوض تعداد زیادی فیلمنامه نوشته‌ام و کارگردانی کرده‌ام. ۲ سال و نیم کارگردان و نویسنده برنامه زنده رنگین‌کمان بودم و بیش از هزار متن برای آن نوشتم و کارگردانی کردم. چند فیلم مستند برای میراث فرهنگی و سازمان محیط‌زیست و چند مجموعه برای کودکان ساختم.

الان شما را به چه نامی می‌شناسند؟

حالا من را به اسم لاله صبوری می‌شناسند ولی در سال‌ها به فراخور کارهایی که انجام می‌دادم نامم عوض می‌شد. مثلاً بعد از مجموعه «این زمینی‌ها» تا مدت‌ها نامم کاراکتر آن سریال یعنی «ستاره» بود.

سال ۷۳ و ۷۴

اینکه مادر دو بچه ۷ و ۶ ساله بودید؛ با رتبه ۲۶کنکور وارد دانشگاه شدید. آن موفقیت را چطور به‌دست آوردید؟

به خاطر مادر فرهنگی‌ام، کتاب‌های بسیاری در دسترس داشتم و از بچگی به مطالعه عادت

فنی و سازندگان برنامه با وجود اینکه کارگردان و تهیه‌کننده جوان بودند، ولی وقتی با آنها صحبت کردم متوجه شدم که می‌دانند چه کار می‌خواهند و بکنند و در روند کار هم دیدم که بسیار کاربلد و حرفه‌ای هستند و باید اعتراف کنم این درجه از پختگی و کاربلدی را از یک گروه دوه‌شخصیتی و جوان انتظار نداشتم.

خودتان مادر و آشپز خوبی هستید؟

مادری هم مثل آشپزی برایم شیرین و مثل یک ترابی است، البته نمی‌دانم مادر خوبی هستم یا نه؛ ولی قطعاً آشپز خوبی هستم.

چطور اینقدر مطمئنید؟

در کودکی به دلیل اینکه مادرم معلم بود و اغلب خانه نبود و پدرم هم نظامی بود و مأموریت می‌رفت، خیلی وقت‌ها در خانه مجبور بودم آشپزی کنم و در ۱۲ سالگی یک آشپز کامل و حرفه‌ای شدم.

پس با تکیه بر تجربه آشپزی‌تان در مسابقه «آشپزی با مامان» داوری می‌کنید؟

من برای داوری در این برنامه فقط یک رأی دارم، رأی دیگر را کارشناس و تهیه‌کننده برنامه یعنی خانم کامکار و آقای خوش‌بیان می‌دهند. البته این را هم بگویم که وقتی شرکت‌کننده‌ها کم‌سن و سال هستند و امتیازشان کم می‌شود، دلم نمی‌آید ناراحت شوند برای همین از داورها خواش می‌کنم امتیاز مساوی بدهند.

چه بازخوردهایی از اجرا در سری اول «آشپزی با مامان» گرفت‌اید؟

مردم هر جا من را می‌بینند نخستین سؤالشان این است که چطور به برنامه بیایند. برخی هم مسابقه را نقد می‌کنند مثلاً می‌گویند «چسرا این غذا را اینطوری می‌پزی؟ ما جور دیگری می‌پزیم» و از این جور حرف‌ها. این را هم بگویم از بازخوردهایی که در فضای مجازی می‌گیرم به این نتیجه رسیده‌ام که این برنامه در شهرستان‌ها مخاطب بیشتری دارد.

صحبت از فضای مجازی شد، چقدر وقت‌تان را در شبکه‌های اجتماعی می‌گذرانید؟